

цигане, съ по една овѣтяла цигулка, пѣящицѣ на високо: »провикналса е крали Марко;« а отъ прѣдя имѣ трапеза съ разни ястїета и двѣ три гърнета пълни съ вино. Нашій многохудожникъ, изгладнѣлъ, безъ да са посвѣпи, влѣзе при тѣхъ и сѣдна помѣжду имѣ; по едно врѣме поиска отъ циганина цигулката, която заничаше, постѣгна ъж малко отсамъ оттамъ и почна изнисичко да свири (по ноти), а циганитѣ и сичкитѣ събрани са смаяхъ на свирнята му, но той нерачи да продължава и подаваше цигулката на стопана ѣ. — »Стой, извикахъ сичкитѣ у единъ гласъ, недѣй ъж дава; нїй ще ти заплатимъ« — Добро, отговори той, но азъ трѣбва да си отидѣ, защото юще не съмъ обѣдвалъ.

—Ето хлѣбъ ястїе и вино заповѣдай да са нахранишь, рекохъ сичкитѣ изведнѣжъ.

Тогава нашій учитель са примѣкна полегичка и са наеде хубавичко, а послѣ зе цигулката и люлѣяше си свирнитѣ; единъ циганинъ само му приглашаваше съ дибелата тетева на цигулката си. Тукъ са набраха много хора да слушѣтъ таковато сладкозвучно свирѣне, щото са непобирахъ у кръчмата. Слушателитѣ, задоволни, събрахъ помѣжду си 20-30 гр. които и подпесохъ на искуснїя свирачъ, като му благодарѣхъ за развеселенїето, що имъ направи. — »Ето ти занаятъ, който нахранялъ тукъ човѣка; пѣкъ азъ съмъ сѣднѣлъ отзарана да си надувамъ главата и да пѣжъ въ черква! ходи гладенъ до пладнѣ безъ да та попита нѣкой имашъ ли сляпа. А тѣзи хора отка ма нахранихъ дадохъ ми юще и пари да си платѣ на хана и да ми остане за утрѣ, думаше си той.

Нека видимъ сега какво направихъ градскитѣ първенци, които бѣхъ го разхождали по къщитѣ и го испроводихъ съ по едно сладко и кафенце.

Нѣкои си отъ тѣхъ надникнахъ въ кръчмата, дѣто свирѣше онзи учитель и. като го познахъ, завчѣски излѣзохъ сѣрдити и отидохъ да обадятъ на дру-